

**Συνέντευξη με τον Γιάννη Γιαννακίδη
Στέλλας Περικλέους**

- Θα ήθελα να αρχίσουμε όπως θέλετε εσείς. Πείτε λίγα πράγματα για τη ζωή σας.
- Όταν ήμουν μικρός γύρω στα οχτώ μου, άρχισα να ζωγραφίζω. Επειδή ο πατέρας μου είναι ερασιτέχνης ζωγράφος, ίσως να πήρα το ταλέντο από αυτόν. Καθημερινά τον έβλεπα που ζωγράφιζε, και έβλεπε ότι αυτό με τραβούσε, και ζωγράφιζα εξίσου ωραία όπως τον πατέρα μου. Έτσι, άρχισα να ζωγραφίζω και τότε κατάλαβα και κατάλαβε και ο πατέρας μου ότι μπορώ να ζωγραφίσω. Πέρασαν τα χρόνια, ήμουν μαθητής στη Σχολή Κωφών, και παρακολουθούσα και μαθήματα ζωγραφικής με το καθηγητή μου Αριστείδη Αναστασιάδη. Αυτός είναι που πίστεψε σε μένα, μου είπε ότι μπορώ να σπουδάσω. Έτσι αυτός με έστειλε στον καθηγητή Ανδρέα Χαραλάμπους, που είναι ένας γνωστός ζωγράφος για την Κύπρο. Παρακολούθησα κοντά του μαθήματα για δύο χρόνια και μετά έδωσα εξετάσεις για την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών στην Αθήνα και πέρασα. Για έξι χρόνια παρακολουθούσα μαθήματα. Ήταν τα μαθήματα ζωγραφικής, θεωρητικά μαθήματα, ψηφιδωτό, αγιογραφία, και γλυπτική. Σπούδαζα από το '83 μέχρι το '89 και πήρα το πτυχίο μου. Μετά επέστρεψα στην Κύπρο. Το '91 διορίστηκα σαν καθηγητής τέχνης στη Σχολή Κωφών και εργαζόμουν στις τεχνικές υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας, ήμουν τις μισές μέρες εκεί και τις άλλες μισές στη Σχολή Κωφών.
- Δηλαδή, η πατρική σας οικογένεια σας βοήθησε να εξελιχτείτε σε ζωγράφος;
- Ναι με στήριξε η οικογένεια μου. Έβλεπα τον πατέρα μου, αλλά μετά μόνος μου και μου βγήκε αυτή η αγάπη για τη ζωγραφική. Εξάλλου είναι και πολύ διαφορετικό το στυλ του πατέρα μου από το δικό μου. Με βοήθησε πάρα πολύ ο Αριστείδης Αναστασιάδης, πάρα πολύ.
- Πώς γνωριστήκατε με τον Αριστείδη Αναστασιάδη;
- Ήταν καθηγητής Τέχνης στη Σχολή Κωφών. Αυτός ο συγκεκριμένος ήταν ο μοναδικός που πίστεψε σε μένα, και με βοήθησε πάρα πολύ, αυτός με έστειλε, αυτός με έσπρωξε, αυτός με καθοδήγησε για να παρακολουθήσω τα μαθήματα στον Χαραλάμπους και ακολούθως να δώσω τις εξετάσεις, τις λεγόμενες Παγκύπριες εξετάσεις.
- Ποια ήταν η εμπειρία σας ως μαθητής στη Σχολή Κωφών;
- Ήμουν μαθητής για δώδεκα χρόνια στη Σχολή Κωφών, Αποφοίτησα το '83. Η Σχολή Κωφών στήριζε πολύ τα άτομα που είχαν κάποια κλίση, ή στη ζωγραφική ή

στο αρχιτεκτονικό σχέδιο. Είναι γεγονός ότι η Σχολή Κωφών με στήριξε πάρα πολύ τον τότε καιρό. Για αυτό τα βρήκα εύκολα όταν πήγα, γιατί είχα το υπόβαθρο από το σχολείο. Το λέω, το επαναλαμβάνω, η Σχολή με βοήθησε πάρα πολύ, είναι αλήθεια, αυτά που έμαθα είναι από το σχολείο.

- Στα θεωρητικά μαθήματα που είχατε στη Σχολή Καλών Τεχνών, νιώθατε το ίδιο έτοιμος να ανταποκριθείτε;
- Πέρασα δύσκολα τον πρώτο καιρό. Ειδικά με τα θεωρητικά μαθήματα. Αλλιώς ήταν στη Σχολή Κωφών και αλλιώς το επίπεδο του πανεπιστημίου. Μεγάλη διαφορά. Ο πρώτος χρόνος ήταν δύσκολος. Δηλαδή είχα προβλήματα με την επικοινωνία, τα μαθήματα ήταν πάρα πολύ δύσκολα, αλλά ευτυχώς ο πατέρας μου – τότε ήταν και αυτός στην Αθήνα για δύο χρόνια, σπούδαζε και ταυτόχρονα σε μια ακαδημία στη Ελλάδα για δασκάλους – έτυχε να είναι μαζί μου εκείνο το διάστημα και με συμβούλεψε πώς να διαβάζω, και από τότε κατάλαβα τον τρόπο. Προσπάθησα πάρα πολύ και από τότε επειδή ξέρεις στη Σχολή Κωφών ήταν διαφορετικός ο τρόπος που μας μάθαιναν, ο πατέρας μου μου εξήγησε, μου έδωσε κάποιες σημαντικές συμβουλές για το πώς να διαβάζω βιβλία, για το πώς να παίρνω σημειώσεις. Εντάξει όπως είπα τον πρώτο χρόνο ήταν δύσκολα. Τον δεύτερο χρόνο πήρα το θάρρος, και είχα πάρε πρωτοβουλίες από μόνος μου, προσπαθούσα, μάθαινα συνεχώς, και πριν δώσω εξετάσεις, προσπαθούσα να μαζέψω όλο το υλικό που είχα μπροστά μου, έβλεπα τα πιο σημαντικά, και με αυτό τον τρόπο προχωρούσα όλα τα χρόνια των σπουδών μου. Ευτυχώς πέρασα όλα τα θεωρητικά μαθήματα χωρίς κανένα πρόβλημα. Διότι είχα την βοήθεια από τον πατέρα μου, γι' αυτό και τα κατάφερα. Ξέρεις, ο πρώτος χρόνος πιστεύω, είναι για όλους τους φοιτητές δύσκολος μέχρι να προσαρμοστούν.
- Θα ήθελα να μιλήσουμε λίγο για τα έργα σας. Παρατήρησα ότι ζωγραφίζετε κυρίως τη κυπριακή φύση.
- Ναι, κυρίως την παραδοσιακή κυπριακή φύση. Επειδή έχω μάθει να ζωγραφίζω τοπία στην Ελλάδα. Έτσι το νιώθω πιο οικείο να ζωγραφίζω τοπία. Στην Ελλάδα ζωγράφισα τα τοπία, τα λιμάνια, τα καράβια, ανθρώπινες φιγούρες. Μετά όταν ήρθα στην Κύπρο συνέχισα να ζωγραφίζω σε αυτό το μοτίβο, να ζωγραφίζω τοπία στην φύση.
- Πώς θα περιγράφατε το προσωπικό σας στυλ σαν ζωγράφος;
- Βασικά μέσα από την ζωγραφική προσπαθώ να ανακαλύπτω χρώματα. Χρώματα που δείχνουν συναίσθημα. Τους τόνους των χρωμάτων, τα ψυχρά χρώματα, και άλλα διάφορα. Αυτό προσπαθώ. Προσπαθώ να ανακαλύψω, πειραματίζομαι συνεχώς για να ανακαλύψω νέα χρώματα, νέους τρόπους που με εκφράζουν. Επίσης μου αρέσει πολύ να χρησιμοποιώ μολύβι μελάνι, κάρβουνο. Υπάρχουν πολλά υλικά. Ξέρεις, μέσα από αυτά τα υλικά μπορείς να ανακαλύψεις άλλα τόσα, σου δίνουν άλλη τόση ενέργεια να συνεχίσεις να ζωγραφίζεις.

- Είπατε ότι θέλετε να ζωγραφίζετε συναισθήματα. Κυρίως ποια συναισθήματα εσείς ζωγραφίζετε;
- Για παράδειγμα, έχω καθήκοντα. Είμαι πρόεδρος στην Ομοσπονδία Κωφών, είμαι βοηθός στη Σχολή Κωφών. Ξέρεις, όταν όλα αυτά δεν πάνε καλά, δηλαδή όταν συμβεί κάτι ανάποδο, το εκφράζω μέσα στη ζωγραφιά μου: τη λύπη, τη στεναχώρια. Γιατί όντως λυπάμαι, όταν θα ζωγραφίσω εκφράζεται αυτό το πράγμα. Να σας πω, πιστεύω αν δεν εργαζόμουν στη Σχολή, αν δεν ήμουν πρόεδρος στην Ομοσπονδία, πιστεύω τα έργα μου θα ήταν πιο ζωντανά, πιο χαρούμενα, διότι εδώ, ξέρεις ο φόρτος εργασίας, η πίεση, μου βγάζει διαφορετικό συναίσθημα. Εντάξει έχουμε μέλλον ακόμη πάνω σ' αυτό, έχουμε ζωή να δώσουμε. Είναι στιγμές που ζωγραφίζω συνέχεια και από τη στιγμή που πατώ το πόδι μου στο στούντιο, νιώθω πιο χαρούμενος. Η ζωγραφική μου δίνει χαρά, μου δίνει θετική ενέργεια στη ζωή μου, ορισμένες φορές μπορεί να λύσω και τα προβλήματα μου μέσα από τη ζωγραφική.
- Πώς ανταποκρίνεται ο κόσμος στο έργο σας;
- Δεν υπάρχει κάποια διαφορετική αντιμετώπιση. Όταν υπάρχει ενημέρωση, τότε επέρχεται και η στήριξη. Αλλά από όσους έχω ενημερώσει ότι θα γίνει έκθεση σαν άτομο που είμαι ζωγράφος, από γνωστούς και άγνωστους, νιώθω ότι με έχουν στηρίξει. Σίγουρα θα χαιρόμουν παραπάνω αν υπήρχε πιο πολλή προσέλευση και να το γνώριζε όλος ο κόσμος. Όμως και με αυτόν το κύκλο που έχω είμαι αρκετά ευχαριστημένος.
- Μήπως ένας ζωγράφος στην κυπριακή κοινωνία έχει περιορισμένες προοπτικές;
- Νομίζω ότι στην Κύπρο ο κόσμος βλέπει μόνο την υπογραφή του ζωγράφου. Αλλά δεν νομίζω ότι είναι πολλοί οι Κύπριοι που γνωρίζουν τι σημαίνει τέχνη, τι σημαίνει έργο τέχνης, απλά βλέπουν μόνο την υπογραφή. Ο πιο πολύς κόσμος θέλει να παίρνει ονόματα ξακουστά, ανάλογα με το ζωγράφο. Εντάξει είναι ένα ολόκληρο θέμα αυτό. Στην Κύπρο, βλέπουν περισσότερο την υπογραφή. Στην Ευρώπη, είναι πιο ενημερωμένοι, βλέπουν την ουσία, μπορούν να σταθούν σε ένα πίνακα και να δουν τη ζωγραφιά όπως είναι, να την αναλύσουν. Θα δουν τον πίνακα, θα τον αναλύσουν, θα καταλάβουν, δεν θα δουν μόνο την υπογραφή. Στην Κύπρο δεν συμβαίνει αυτό. Το ξαναλέω, βλέπουν μόνο την υπογραφή, αν είναι κάποιου γνωστού, λένε ας το πάρουμε και τότε παίρνουν τον πίνακα.
- Κάνατε καθόλου εκθέσεις στο εξωτερικό;
- Μόνο στην Αθήνα. Αλλά ήταν ομαδική η έκθεση.
- Επειδή γνωρίζω κάποιους καλλιτέχνες, που έχουν κάποια αναπηρία και έχουν ζωγραφίσει κάτι σχετικό με αυτό το κομμάτι του εαυτού τους. Εσείς έχετε βγάλει ποτέ σε κάποιο έργο σας κάτι σχετικό με την αναπηρία;

- Εγώ δεν έτυχε να κάνω. Είδα όμως άλλους κωφούς όμως που ζωγράφισαν κάτι που έχει σχέση με την αναπηρία τους. Ίσως στο μέλλον, κάποτε να το κάνω. Όχι τώρα. Αυτή τη στιγμή δεν μου βγήκε κάτι για να το κάνω. Δεν ξέρω πότε θα συμβεί αλλά πιστεύω ότι κάποτε θα συμβεί.
- Κάτι άλλο, κάποιο άλλο βίωμα σας, το βγάζετε στα έργα σας, εκτός από τα συναισθήματα σας που μου έχετε πει προηγουμένως. Για να περάσετε κάποιο μήνυμα...
- Ζωγραφίζω καθημερινά όπως σας είπα, νιώθω ότι και με αυτά που έχω ζωγραφίσει στέλνω το μήνυμα ότι παρόλο που είμαι ανάπηρος, που είμαι κωφός, μπορώ να ζωγραφίσω. Πιστεύω ότι αυτό είναι ένα δυνατό μήνυμα από μόνο του. Η καθημερινή επαφή με τον κόσμο, το ότι είμαι κωφός, και το γεγονός ότι ζωγραφίζω και με θεωρούν ζωγράφο, είναι ένα καθημερινό μήνυμα ότι σαν κωφό άτομο μπορώ και εγώ να προσφέρω. Αυτό είναι κάτι που βγαίνει μέσα από τα έργα. Το γεγονός ότι ένας κωφός είναι ζωγράφος για την κοινωνία της Κύπρου είναι πολύ σημαντικό.
- Μπορείτε να μου πείτε κάποια πράγματα από την εμπειρία σας σαν δάσκαλος στην Σχολή Κωφών και στη Σχολή Τυφλών; Ήταν δική σας επιλογή καταρχήν;
- Ναι ήταν δική μου επιλογή. Στη Σχολή Κωφών προσπαθώ να διδάξω στα παιδιά για την Τέχνη. Αφού αυτό είναι το επάγγελμά μου, αυτό έχω μάθει. Τους εξηγώ, προσπαθώ να τους δώσω να καταλάβουν, ότι αν τους αρέσει να ζωγραφίζουν από μόνοι τους. χωρίς βοήθεια από μένα, δηλαδή να τους τα έχω όλα έτοιμα. Έχει πολλά παιδιά, πάρα πολλά παιδιά που έχουν ταλέντο στη ζωγραφική. Έτσι και εγώ προσπαθώ να τους δείξω αυτό τον τρόπο να εκφράσουν το ταλέντο τους πάνω στο χαρτί. Το ίδιο και στη Σχολή Τυφλών. Στη Σχολή Τυφλών ασχολούμαστε περισσότερο με τα ψηφιδωτά.
- Στη Σχολή Τυφλών, τα παιδιά πώς δουλεύουν στο μάθημα της Τέχνης; Εκτός από ψηφιδωτά τι άλλο κάνετε; Τι τεχνικές χρησιμοποιείτε;
- Στη Σχολή Τυφλών εγώ δεν είμαι για τους τυφλούς, είμαι για τα τυφλοκωφά άτομα. Είναι και τυφλά και κωφά. Είναι άτομα που έχουν μειωμένη όραση. Οπότε αντιλαμβάνεσαι ότι ό,τι γίνεται, πρέπει να γίνεται σε σχέση με το χέρι. Και εκεί είναι με τα ψηφιδωτά. Κάνουμε τα ψηφιδωτά μαζί. Έχω μια ομάδα εκεί που είναι άτομα με μειωμένη όραση έτσι, εκείνη την ώρα χαλαρώνουν, διότι είναι ένα μάθημα πολύ χαλαρό και προσπαθούμε να φτιάξουμε την εικόνα μας με τις ψηφίδες.
- Σας πρότειναν ποτέ ή αν σας πρότειναν να διδάξετε στο γενικό σχολείο; Θα θέλατε να το κάνετε αυτό;

- Δεν θα είχα πρόβλημα, φτάνει, αν τύχει ποτέ να πάω στα γενικά σχολεία, πρέπει οπωσδήποτε να έχω διερμηνέα μαζί μου. Για να μπορεί ο διερμηνέας να μεταδίδει το μάθημα, να μεταφράζει το μάθημα όπως πρέπει. Φυσικά θα νιώθω και εγώ πιο ασφαλής, είναι και το πιο σωστό, να έχω τον διερμηνέα. Πολλές φορές σε σεμινάρια, σε συνεδριάσεις, πάντα μαζί μου έχω τον διερμηνέα μου. Μπορεί όλοι οι άλλοι να είναι ακούοντες, αλλά εγώ χρειάζομαι τον διερμηνέα μου, διότι είναι το αυτί για εμας τους κωφούς.
- Ένα άλλο μέρος του εαυτού σας είναι η ενασχόληση σας με την πολιτική. Είπατε προηγουμένως ότι είστε πρόεδρος της Ομοσπονδίας Κωφών, από μικρός ήσασταν πρόεδρος στην ομάδα ποδοσφαίρου των κωφών. Στο παρελθόν έχετε βάλει και υποψηφιότητα για βουλευτής. Ποια ήταν τα κίνητρα που ασχοληθήκατε και ασχολείστε με την πολιτική;
- Μου αρέσει να ανακατεύομαι με τα διάφορα. Πιστεύω ότι μέσα από την δική μου φαντασία, από το δικό μου χαρακτήρα, ίσως να μπορέσω να βοηθήσω τους συνάνθρωπους μου. Πριν πέντε χρόνια που είχα βάλει υποψηφιότητα για βουλευτής ήταν έτσι μια μεγάλη εμπειρία για μένα, μου έδωσε πολλή χαρά, αλλά ήταν και δύσκολες στιγμές γιατί δεν είχα καμία βοήθεια από τα ΜΜΕ, ξέρεις όπως έχουν οι πιο πολλοί βουλευτές. Εγώ δεν είχα αυτή τη δημοσιότητα που θα 'πρεπε, όπως δίνουν στους υπόλοιπους. Θα ήθελα να έχω καθημερινά διερμηνέα μαζί μου στην προεκλογική μου εκστρατεία, αλλά εκείνα τα χρόνια δεν υπήρχε το κατάλληλο κονδύλι. Αυτά τα δύο προβλήματα που σου είπα πιστεύω ότι ήταν πολύ σημαντικά. Ήταν κάπως δύσκολα. Δεν πειράζει ήταν μια εμπειρία για τη ζωή. Πήρα κάποιους ψήφους, χάρηκα. Το κίνημα των οικολόγων είναι μικρό κόμμα.
- Η επιλογή σας να ενταχθείτε στο κίνημα των Οικολόγων έχει σχέση με την αγάπη σας με τη φύση ή γιατί σας εκφράζει πολιτικά;
- Και για τα δύο. Και για τη φύση και για τα πολιτικά δρώμενα. Η αλήθεια όμως είναι ότι αυτό προέκυψε εξαιτίας της φιλικής σχέσης που έχω με τον κύριο Περδίκη αλλά και της αγάπης και εκτίμησης που δείχνει ο κ. Περδίκης στους κωφούς. Ήταν από τα πρώτα άτομα που στήριξε τους κωφούς και εγώ το εκτίμησα πολύ αυτό. Πίστεψε σε 'μας τους κωφούς έτρεξε να βοηθήσει τους κωφούς, έτσι και εμείς με τον τρόπο μας τον βοηθούμε, έστω με την ψήφο μας, έστω με τα καλά μας λόγια. Είναι ο μοναδικός που αγωνίστηκε και αγωνίζεται για τους κωφούς.
- Από την εμπλοκή σας στο αναπηρικό κίνημα, θα λέγατε ότι έχουν γίνει αλλαγές στην κυπριακή κοινωνία για τα άτομα με αναπηρία;
- Σε σύγκριση με παλιά, η κοινωνία έχει αναπτυχθεί. Μιλώ για την κοινωνία των κωφών τώρα. Το 2006, έγινε κάτι πολύ σημαντικό για μας, η αναγνώριση της Κυπριακής Νοηματικής Γλώσσας ως επίσημη νοηματική γλώσσα των κωφών. Αναγνωρίστηκε από την Βουλή. Στα δελτία ειδήσεων, ψηφίστηκε ο νόμος, το

2006 πάλι, για να έχουν τα δελτία ειδήσεων την Νοηματική, τουλάχιστον στη μισή οθόνη. Αναγνωρίστηκε το απολυτήριο της Σχολής Κωφών ως ισότιμο των γενικών σχολείων. Αυτά τα τρία είναι θετικά βήματα για την κοινωνία. Όλα αυτά έγιναν το 2006. Μέχρι σήμερα η Ομοσπονδία Κωφών, η Σχολή Κωφών και το Υπουργείο Παιδείας έχουν οργανώσει και ήδη είναι προς το τέλος η καταγραφή της Κυπριακής Νοηματικής Γλώσσας. Σύντομα πιστεύω τον άλλο μήνα, το έργο αυτό της καταγραφής θα είναι έτοιμο για να παρουσιαστεί. Έτσι ο κόσμος θα μάθει για τη Νοηματική Γλώσσα, θα ενημερωθεί. Οι καθηγητές, οι δάσκαλοι, οι εργοδότες και άλλοι θα μπορούν να μάθουν για τη Νοηματική, διότι θα έχουμε τα CD και τα DVD με την επικοινωνιακή γραμματική, το λεξιλόγιο κτλ. Η Ομοσπονδία μας έχει περίπου δέκα διερμηνείς και είναι ακόμη επτά που θα μπου για αξιολόγηση, παρακολουθούν μαθήματα, θα τους γίνει κάποια αξιολόγηση. Δηλαδή έχουμε δεκαεφτά διερμηνείς περίπου. Αυτά όπως βλέπεις είναι βήματα που έχουμε κάνει. Είναι μια μικρή πρόοδος. Όμως η κυβέρνηση δεν στηρίζει δυστυχώς. Δεν στηρίζει την κοινωνία των Κωφών. Δεν υπάρχουν οι απαραίτητοι φορείς στην Κυβέρνηση για να στηρίξουν τους Κωφούς. Το γεγονός ότι ένα κωφό άτομο είναι άνεργο και θέλει δουλειά, η κυβέρνηση δεν βοηθά, δεν τους δίνει προτεραιότητα. Αυτό είναι γεγονός. Η Κυβέρνηση δεν στηρίζει τα κωφά άτομα, διότι ο κόσμος δεν ξέρει και πώς να προσεγγίσει τους κωφούς. Εμείς σαν Ομοσπονδία προσπαθούμε να πείσουμε την Κυβέρνηση να βοηθήσει τα κωφά άτομα να βρουν μία δουλειά και ό,τι άλλο θέλουν. Αυτό που ζητούμε είναι πιο πολλή στήριξη στα κωφά άτομα. Για παράδειγμα, η Ομοσπονδία Κωφών ζητά χρήματα, σαν Ομοσπονδία θέλει κάποιο κονδύλι. Το κράτος μας δίνει λίγα. Εμείς θέλουμε πιο πολλά λεφτά για να δουλέψουμε και να καλύψουμε τα έξοδά μας.

- Εσείς βρήκατε εύκολα δουλειά;
- Το '89 που πήρα το πτυχίο μου, το κατέθεσα στην Εκπαιδευτική Υπηρεσία. Η Σχολή Κωφών ήθελε ένα καθηγητή Τέχνης, εκείνο το διάστημα και ήρθα εδώ αμέσως. Το '91 βασικά διορίστηκα.
- Λόγω του αντικειμένου που είχε το πτυχίο σας. Για τους συμμαθητές σας που τέλειωσαν στην Σχολή Κωφών ήταν εύκολο να βρουν μια δουλειά;
- Από τους υπόλοιπους, συμμαθητές μου, νομίζω δεν υπήρχε κάποιος άλλος που πήγε να σπουδάσει. Έμαθαν κάποια τέχνη. Είχε μια ομάδα θυμάμαι, ήμουν και εγώ μέσα που μάθαμε το αρχιτεκτονικό σχέδιο. Το αρχιτεκτονικό, το τεχνικό σχέδιο. Διότι τότε είχαμε καθηγητή για το Τεχνικό Σχέδιο. Αυτός ήταν πολύ καλός άνθρωπος και μας βοήθησε πάρα πολύ. Την ομάδα τότε που ασχολούμασταν με αυτό. Είχε και τον τρόπο, και έτσι όλοι δείξαμε ενδιαφέρον για το πώς να σχεδιάζουμε. Μετά, όταν αποφοιτήσαμε, εγώ πήγα να σπουδάσω. Οι υπόλοιποι δεν πήγαν να σπουδάσουν αλλά αμέσως εργοδοτήθηκαν σε ιδιωτικά γραφεία. Εντάξει παλιά ήταν και διαφορετικές καταστάσεις. Εγώ ίσως επειδή είχα τον πατέρα μου και την μητέρα μου ήταν διαφορετικό. Έτσι οι συμμαθητές μου

εργοδοτήθηκαν αμέσως σε γραφεία, ασχολούνταν με το αρχιτεκτονικό σχέδιο.
Αλλά από τότε μέχρι σήμερα δεν έμεινε κανένας στο αρχιτεκτονικό σχέδιο.